

Jogalapok és fontosabb érvek

A fent nevezett ítélet elleni fellebbezése megalapozásául a fellebbező előadja, hogy:

1. Az Elsőfokú Bíróság a Közösségi Vámkódex végrehajtásáról szóló rendelet ⁽¹⁾ 905–909. cikkei helytelen, de mindenesetre túlságosan szűk értelmezéséből indult ki a vámok visszatérítése és/vagy elengedése tekintetében. A jogbiztonság elve megköveteli ugyanis, hogy a Ricosmos jogi helyzete a konkrét ügyben előrelátható legyen. A Ricosmos álláspontja szerint a jelen ügyben nem ez volt a helyzet az eljárás számára nem nyilvánvaló meghosszabbítása miatt. Az Elsőfokú Bíróság ezt meghaladóan a védelmi jogok túlságosan szűk felfogásából indult ki, amely a dokumentumokhoz (a nemzeti vámhatóságok és a Bizottság dokumentumaihoz is) kellő időben történő és teljes mértékű hozzáféréshez való jog túlságosan szűk értelmezésén alapult.
2. Az Elsőfokú Bíróság határozata ezért nincs összhangban a közösségi joggal. A jogbiztonság elve azt is megköveteli, hogy a nyilvánvaló gondatlanság hiányának megállapítására irányuló követelmények világosak és egyértelműek legyenek. Pontosan a nyilvánvaló gondatlanság relatív kiterjeszthesége miatt kell, hogy ezeket a feltételeket alapvetően megszorítóan és szűken kell értelmezni. A gondatlanságnak nyilvánvalónak és lényegesnek kell lennie, és egyértelmű okozati összefüggésben kell állnia a megállapított különleges helyzettel. Az Elsőfokú Bíróság ebben az esetben a szabályozás összetettségének és a fellebbező viszonylagos szakmai tapasztalatának jogellenesen nem tulajdonított jelentőséget, vagy túl kevés jelentőséget tulajdonított, és másrészt a fellebbező egy sor kötelezettségét rosszul értelmezte, vagy csak formálisan vette figyelembe.
3. Ezt meghaladóan a Bizottság megsértette az arányosság elvét, és az Elsőfokú Bíróság nem tulajdonított, vagy mindenesetre nem tulajdonított elegendő jelentőséget, olyan új tényeknek, amelyekből az következett, hogy a vámok kivetése ingatag alapokon áll.
4. Végül a jogvita alapjául szolgáló tényeket az Elsőfokú Bíróság részben helytelenül, de mindenesetre nem teljes körűen állapította meg.

⁽¹⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.).

A Finanzgericht Hamburg 2006. január 10-i, illetve 12-i végzéseivel a Viames Agrar Handels GmbH (C-37/06.) és ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06.) kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek

(C-37/06. és C-58/06. sz. ügy)

(2006/C 96/03)

(Az eljárás nyelve: német)

A Finanzgericht Hamburg (Németország) 2006. január 10-i, illetve 12-i végzéseivel, amelyek 2006. január 23-án, illetve 2006. február 3-án érkeztek a Bíróság Hivatalához, a Viames Agrar Handels GmbH (C-37/06.) és ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06.) kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Hamburg a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Érvénytelen-e a 615/98/EK rendelet ⁽¹⁾ 1. cikke, amely az exporttámogatás nyújtását az állatok szállítás közbeni védelméről szóló, 91/628/EGK irányelv ⁽²⁾ betartásától teszi függővé?
- 2) A fenti kérdésre adott igenlő válasz esetén: összeegyeztethető-e az arányosság elvével a 615/98/EK rendelet 5. cikke (3) bekezdésének azon rendelkezése, amely szerint nem nyújtható exporttámogatás azon állatok után, amelyekkel kapcsolatban az illetékes hatóság a 615/98/EK rendelet 1. cikkének betartására vonatkozó egyéb információ alapján megállapítja, hogy nem tartották be az állatok szállítás közbeni védelméről szóló irányelvet?

⁽¹⁾ HL L 82., 19. o.

⁽²⁾ HL L 340., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 12. kötet, 133. o.